

DOMOVINA

Uredništvo je v Schillerjevi cesti št. 3. — Dopise blagovolite frankirati, rokopisi se ne vračajo.

Izhaja dvakrat na teden, vsak torek in petek ter velja za Avstrijo in Nemčijo na leto 8 kron, pol leta 4 kron, 3 mesece 2 kroni. Za Ameriko in druge dežele toliko več, kolikor znaša poštnina, namreč: Na leto 18 kron, pol leta 6 kron 50 vin. Naročnina se pošilja upravištvu, plačuje se vnaprej.

Za inserate se plačuje 1 krono temeljne pristojbine ter od vsake petit-vrste po 20 vinarjev za vsakokrat; za večje inserate in mnogokratno inseriranje znaten popust.

Našo mladino prodajamo!

II.*

Omenili smo zadnjič žalosten, a značilen slučaj, ki glasno govori, kako malenkostnim se smatra narodno šolstvo, kako se podcenjuje, da naravnost blati njegov globok pomen za naše ljudstvo, čegar voditelji, branitelji hočemo biti!

S kolikim trudom in naporom, s kolikimi žrtvami smo si priborili naroden okrajni šolski svet celjski in upravičeno smemo tirjati v imenu slovenskega naroda, da je ta zastop tudi v resnici naš, da se zaveda svoje naloge, da se gospodje ne vesele samo visoke časti in zaupanja — ampak da se tudi ne boje dela, ne boje glavarjev, ne nadzornikov, da samostojno mislijo in samostojno delajo v prid našega narodnega šolstva! Pritrjuje in prikimava pa naj enkrat tukaj vlada nam, saj mora, če le mi hočemo!

Cela zadeva spada v slovensko javnost, ker se je javno grešilo nad slovenskim narodom! Na volilnih shodih bomo tirjali od poklicanih račun in odgovornost — to pravico imamo, to je naša dolžnost!

Pa to je le eden izmed onih nesrečnih slučajev, ki je prišel v javnost, koliko drugih dogodkov, podobno žalostne vsebine bi se lahko omenili. Naštejemo lahko celo dolgo vrsto pomembnejših krajev na slovenskem Štajerskem, kjer imamo poleg nemških tudi takozvane slovenske ljudske šole. Kogar kaj zanima, naj malo pomisli, kake so naše slovenske šole v Konjicah, v Vitanju, na Dobrni, v Vojniku, na Laškem itd. Dovolj smo našli lepih primerov! Pa kaj hočemo zahtevati od naših slovenskih ljudskih šol? Nič strašnega, nič nevarnega! Kaj že zahtevajo naši nasprotniki od onih nemških šol, ki jih stavi vlada na naše stroške — peščici odpadnikov na ljubo — po naših slovenskih krajih? Le govorimo odkrito, nepristransko — ničesar pozitivnega, ničesar poštenega ne!

* Glej „Domovino“ št. 82.!

Poneumniti, podivjati in raznaroditi našo slovenko mladino, to je namen in glavna naloga teh nemških šol! In ta namen, to svojo „veliko“ nalogo tudi dosežajo.

In mi, kaj pa mi zahtevamo od naših ljudskih šol? Nič podobnega, zahtevamo le, da izvršujejo svoj visoki namen, da nudijo mladini prepotrebno izobrazbo za življenje in da nam našo mladino vzgajajo v pošteno, značajno! Od naših šol, ki nosijo na zunaj slovensko ime — zahtevamo, da so tudi slovenske, da miso — rekli bomo premišljeno — ponemčevalnice!

Poznamo šolo, slovensko ljudsko šolo v večjem kraju blizu Celja, na kateri poučujejo tri nemčurske učne moči. Pa to še ni dovolj! Vodja omenjene šole se čuti upravičenega, da celo poklicanega, delati, agitirati proti lastni šoli — za nemško šolo, ki se v omenjenem kraju že veseli nekaj let obstanka! In vendar obstoja ondi slovenski krajni šolski svet s slovenskim šolskim ogledom — ki pa vidi svojo nalogo v tem, da pusti vse v nemar, da prepušča usodo slovenske šole, usodo slovenske mladine na milost in nemilost močn-odpadniku, s katerim bi že davno bili lahko obračunali na zasluženo nadljo, da so restiki, kakor se kažejo na zunanji, za kakoršne jih smatra slovenska javnost. Ševeda, da tak premeten nemčurski nadučitelj s svojo vspešno agitacijo odvrta slovenske stariše od šole, katere vodja je — in jim pri vpisovanju otrok polaga na srce, da je pač dobro, če pošljejo otroka v nemško šolo, da se bo nemško naučil, da se bo tam bolj „zbrihal“, da bo v svetu lažje živel — kaj ne, to je dovoljeno? Kajpak je dovoljeno, ker dovoljujemo to mi sami, mi sami pomagamo otvarjati in razširjati nemške šole — ko se pa ne zganemo, ko smo preleni ali pa narodno preboječi, da bi stopili takim ljudem na prste. Odkrito rečeno: zadnjič pišemo danes tozadevno tako, da ne navajamo imen! Navedli smo danes izmed mnogih samo eden slučaj, nič ni pretirana — kaže le v slabi luči žalostne razmere.

To globoko ukoreninjeno zlo, ta izdajalska narodna mlačnost, lenoba nam koplje grob! „V boju za narod osiveli in preobloženi s častnimi, odgovornimi mandati“ se ne zmenimo za ničesar. Vse je prav, kakor je, da je le tudi nam prav — in če propadamo, pa pravimo, ah, saj ni mogoče, dolgoletne skušnje so nas izučile.

„Pa ljudstvo ševeda je tako nezavedno, vse hiti, vse dere v nemške šole!“

Da, da — naše ljudstvo prodaja svojo mladino tujcu. A krivi smo tega mi, mi prodajamo mladino, mi — ki leno gledamo kako se širi kuga v podobi nemških šol, v podobi nemčurskih učiteljev po slovenski zemlji!

Poučimo ljudstvo in očistimo sebe greha narodne lenobe. Znak največje malomarnosti je prevzeti nalogo, dolžnost, — pa je ne izpolniti!

In predno zopet izrečemo besede: „Naše ljudstvo prodaja mladino tujcu“, pa si priznajmo, da slovensko mladino prodajamo mi, ki bi lahko zabranili — pa ne storimo. S svojo malomarnostjo in lenobo polnimo nenasitno nemško žrelo in kopljemo grob Slovenstvu.

Zdravstveno (sanitetno) vprašanje.

Notica o postopanju oblasti proti slov. zdravniku v Brežicah mi daje povod, da se oglašim o tej stvari in mogoče dosežem s svojim člankom to, kar dosežejo navadno dopisniki naših listov, namreč — posnemanje. Do zdaj je čitati v naših listih skoraj izključno le dopise o kakih veseljah, in ti so si tako podobni, kakor jajce jajcu. Po mojem mišljenju pa bi bilo enkrat vendar že potrebno, opustiti manj vredne reči ter razpravljati o življenjskih potrebah slovenskega naroda. Nihče mi pač ne bo očitil, da ne bi pravo zadel. Saj je pomanjkanje slovenskih zdravnikov, posebno na deželi, res gorostasno.

Kakor čujemo, se pripravlja vlada, da zamenarjeno sanitetno stvar spravi v tok s predlogom o spremembi deželnega zdravstvenega (sanitetnega) zakonika v deželnem zboru štajerskem. In tu nam je biti pripravljenim z gradivom, da

naši ljubi nemški someščani, ki ploskajo javno tudi največji budalosti svojih voditeljev, v varnem zavetju pa zabavljajo čez „urgermanische Vorkämpfer“, ki se pišejo „mit dem Akzent Povidl (R)“.

Vidite, gospod urednik, vse to je postalo že dolgočasno, in zato nas je vest, da se po dolgih šestih mesecih odpre naš Talijin hram, skrajno vzradostila.

To pa po vsej pravici! Saj ne samo, da je gledališče zabava, ono je v prvi vrsti tudi šola, vzgojevališče naroda!

Nočemo tu razmotrivati, kako eminentnega kulturnega pomena je za vsak narod gledališče, posebej za nas Slovence, ki nam manjka še mnogočesar, kar imajo drugi narodi že davno v izobilju. Saj nam, kjer le mogoče, odtegujejo najjednostavnejše pravice, zajamčene nam v državnih temeljnih zakonih. Če pa že tega ne morejo storiti, pa nam stavijo zapreke, nas ovirajo na vso moč, kjer le mogoče. Za vsako še tako malenkostno stvar se moramo bojevati, zastaviti vse sile, da jo dosežemo. Da pa imamo uspehe, treba nam probuje, svežega, novega duha v narodu. In eno najboljših sredstev v to je gledališče. Ravno v gledališču se občinstvo uči. Vidi slike iz zgo-

govine svojega naroda, spoznava šege in navade drugih narodov, primerja, sklepa, se uči. Duševno obzorje se mu razširja, navdušuje se za lepo in dobro in s podvojeno močjo lahko potem deluje v svojem krogu na narodnem polju.

Kaj hitro pa se nam je to veselje zgrudilo. Par dni po prvi notici že čitamo drugo, da se predstava ne vrši. Čudili smo se, povpraševali zakaj in tudi izvedeli vzrok, sicer tak vzrok, da smo ga z ogorčenjem obsojali. — A vrlo „Celjsko pevsko društvo“ ni obupalo. Poskusiti hoče z lastno močjo! In za nedeljo, 5. novembra se nam napoveduje prva predstava, „Madame Mongodin“, in tako se nam zopet vrača tisto veselje, ki smo ga imeli že pred dobrim mesecem.

Žal sicer, da zanimanje za slovensko dramatiko med nami ni takšno, kakor bi moralo pravzaprav biti. Drama — za marsikaterega nič drugega kakor cigareta za en vinar — je glavno, kar se mora pri nas gojiti, tudi že raditega, ker ni moči finejše glasbene umotvore (opero, opereto) proizvajati z godbo, ki ima le po dve skušnji na mesec.

Pa ne, da bi s tem naši vrli narodni godbi kaj očitili! Ravno nasprotno, prav čuditi se je, kaj vse napravi neumorni njeni kapelnik pri takih

LISTEK.

Celjska gledališka doba 1905/1906.

Gospod urednik!

Gotovo ste se Vi ravnotako srčno kakor jaz vzradostili nad kratkim naznanilom „Celjskega pevskega društva“ pred dobrim mesecem v „Domovini“, da se otvori dne 15. oktobra gledališka sezona! Pa kaj bi se tudi ne! Saj smo imeli letos tako dolgo dobo „kislih kumar“, bogato sicer raznoterih vesellic in prireditiv, a duševne hrane je bilo malo, bore malo! In človek je postal skoro glup. Zanimala ga ni več rusko-japonska vojna, ne madjarske homatije, ne norveško prestolonasledstvo! Da, celo „vahtarčino“ iskanje po piscu fulminantnih člankov v „Domovini“ je naposled presedalo kakor pogreto zelje, dasiravno si je moral človek včasih samega smehu trebnh držati, ko je čital to iskanje in razpisavanje nagrad. Kakor izgubljen krajcar so iskali, iščejo in bodo iskali! Saj — hvala Bogu — nimamo Slovenci mnogo takih značajev, kakor jih imajo

preprečimo eventualni naskok na dosedajno posest naših občin. Znano je, da so volile doslej občine svojega zdravnika. Ali prepričani smo, da se hoče ta pravica kratkomalo kasirati, ter bode pobiral namesto občin nemškonalionalni dež. odbor prispevke za sanitetne potrebe občin.

V kako odvisnost pride s tem prihodnja generacija naših zdravnikov, leži na dlani. Občine bodo plačevale svoje odstotke ravno tako, kakor doslej, sicer ne kot občinske doklade, nego deželne, glavno besedo pa bo imel deželni odbor. Postavka v letošnjem državnem proračunu, da se podpirajo le kranjski slovenski visokošolci iz državne blagajne, naj nam bode ravno tako pred očmi, kakor to zdaj ni bilo z ozirom na postopanje vlade v tej zadevi. Postaviti se nam je tukaj na stališče vseh pravih neodvisnih zdravnikov, ki stojijo na stališču, da je vsakemu državljanu na prosto dano voliti si svojega zdravnika. Priganjačev za pacijente od strani kogarkoli kratkomalo ne trpimo. Naše zdravje bodi nam več, kakor trpljenje pod nožem naših sovražnikov.

Žalibog je zasebnih zdravnikov itak vedno manj, dasi so taki ravno najbolj idealni, in v doglednem času takim sploh ne bo mogoče obstajati, ker se jim krči pravica od dne do dne. Saj imamo vojaške zdravnike, zdravnike pri glavarstvu, pri sodniji, pri blagajnah, pri občinah, na katere je človek tako rekoč z vrvjo privezan. Da se svobodni stan zdravnikov s tem uničuje, je pač posledica, ker se nikdo ne briga za takšne zdravnike.

Če pa je zdravnik dobro plačan z definitivno plačo, ali mu je mar prava skrb za prospeh pri „svojih bolnikih“. Pri mnogih, mnogih gotovo ne, kakor to opažamo pri drugih organiziranih kastah v svojem delokrogu.

Upajmo, da se oglasijo o tej stvari v prvi vrsti slovenski zdravniki sami, da se bodo tako polnili predeli naših listov s stvarmi, ki so važne za naše vsakdanje življenje.

Loške novice.

— **Občinske volitve za loško občino** so končane. Število članov občinskega odbora se je zvišalo od 18 na 24. Tudi župana so si že izvolili v osebi gosp. A. Juvančiča, pristnega domačina krepke korenine. — Dosledno se je zvišalo tudi število obč. svetovalcev od 6 na 8. Med temi pogrešamo sedaj soobčana, kateri je že marsikaj storil za občinsko korist in spravil mnogo denarja med ljudstvo, a tudi posekal marsikateri gozd. — Dodatno je še omeniti sestave novega krajnega šolskega sveta za Loko. Temu na čelo so po opetni volitvi postavili novega načelnika. Upati je, da bo jadral v starem znamenju in ne rušil, kar je njegov prednik zgradil z velikim naporom za — grajskim hlevi.

— **Neprošen gost** — griza razsaja se vedno po najlepših gorskih selih od Loke do Podgorja. To je tem čudneje, ko ni bilo letos nobenega sadja. Po nekodi ležijo kar po trije bolniki v eni hiši. Največ žrtev jemlje izmed otrok, dasitudi starim ne prizanaša. — Zdravniki trdijo, da je bolezen zatročena. Mnogo pa je kriva tudi slaba obleka in zanikrnost. Ljudje so popolnoma apatični proti posameznim slučajem in verno jemljejo to nadlogo za svoj „Kizmet“.

— **Debel južni sneg** je zapal po celem Posavju. Napravil je radi svoje mokre teže ogromno škode po lesovju in sadonosnikih. Kar je mladega drevja, je deloma razcepljeno, uvito, ali pa oblamano! Sneg je namreč zapal ob ranem jutru, ko so ljudje še počivali. — Težke skrbi čakajo ubogega kmeta. Uima prihaja za uimo. Ponekod je napravil trsni smod občutljivo škodo, sneg pa je vničil menda za več let sadni pridelek. Mnogo skrbi jim dela pomanjkanje nastelje, drv,

okolnostih. Saj je absolutno nemogoče, imeti več vaj, ker ni sredstev. Tudi tukaj bo treba zastaviti enkrat vse sile, da se temu odpomore.

Kakor torej rečeno, gojiti moramo v prvi vrsti dramo. In prav z zadovoljstvom lahko rečemo, da si je „Celjsko pevsko društvo“ popolnoma v svesti, kakšne dramatične proizvode naj goji.

Kot premiero moderno francosko igro. Saj smo pri nas navajeni skoro samo na ljudske igre in vprav pozdravljati je, da se bo letos koj kot prva igra predstavljala „Madame Mongodin“. Saj smo sicer tudi že lani videli dvoje modernih iger: „Kontrolorja spalnih vozov“ in pa „Vzgojitelj Lanovca“. Žal, da imenovani igri sicer nista bili tako obiskani, kakor zaslužite. Vzrok pa tiči pač v tem, da sta bili za širše občinstvo nekaj povsem novega. Gotovo pa se občinstvo polagoma privadi tudi takim povsem modernim igram in prepričan sem, da bo potem hvaležno za podarjeni užitek in da bo tudi drugičrat z veseljem posetilo take predstave.

Kakor se čuje sledili bodo „Madame Mongodin“ „Legionarji“. In tudi to nas navdaja z izrednim zadovoljstvom. Ljudske igre, iz lastnega

setev ozimine, spravljanje pod snegom ostalih pridelkov, kakor krompirja, korenja, repe, pese itd. Vestni župani bodo skrbeli, da čimpreje sestavijo temeljit pregled škode po srenjah in naznanijo pravočasno vladi, katera naj skrbi za odpis davkov. Koder so občine zelo obsežne, bode lahko pomogel ljudski učitelj sestavljati cenitev škode. Saj je iz ljudstva in za ljudstvo, s katerim stoji in pade.

— **Na Selah pri Jurklostru** je umrla 90 let stara Lucija Martini, iz imenitne rodovine Martinijev, v Frijavlu rojena. Bila je zgled poštene, dobre, domoljubne slovenske gospodinje. Pogreb je bil sijajen! Naj ji bode zemljica lahka!

Domače in druge vesti.

— **Koncert Patočka-Skala-Forman-Wünsch** v Celju, v veliki dvorani „Narodnega doma“ se vrši v sredo, dne 1. listopada t. l. ob pol 9. uri zvečer. Vstopnina prosta. Sodelujejo: operni pevec, znameniti basist g. Jan Patočka, gost kr. dež. gledališča v Pragi, bivši član dež. gledišča v Ljubljani, narodnega gledišča v Brnu, mestnega gledišča v Plznu itd. in „češki klavirski trio“ sestavljen iz konservatoristov: g. K. Skála, violina; g. K. Forman, violončelo; g. D. L. Wunsch, klavirski komponist. Ravnatelj te umetniške družbe je g. K. Skála, komponist, soprog primadone ljublj. gledališča g. Skálove. Vspored nudi izvanreden umetniški užitek ter sestoji iz naslednjih točk: 1. Smetana: Overtura k operi Poljub. 2. Lortzing: Arija iz opere Waffenschmied. 3. Goltermann: Le Desir, Cello-Solo. 4. Halévy: Arija iz opere Židinjn. 5. Grieg - Suite - Peer - Gynt: 1. V jutro. 2. Azova smrt. 3. Ples Anitre. 4. V dvorani gorskega kralja. 6. Herbért: Serenada, Violin-Solo. 7. Wagner: Spev iz opere Tannhäuser. 8. Sinding: V pomladi, fantazija za glasovir. 9. Narodne pesmi. 10. Smetana: Potpuri iz opere Prodana nevesta.

— **„Celjsko pevsko društvo“** je pričelo pretečeni petek z rednimi vajami za mešan zbor. Vaje se bodo odslej vršile vsak torek in petek ob 7/9. uri zvečer, pred javnimi nastopi pa še po večkrat na teden. Ker je mnogo pevcev odšlo iz Celja in je prišlo precej novih moči, se otvori čisto nov tečaj z novimi lahkimi zbori, katerega vaj se lahko udeležijo vsaki tudi manj izvežban pevec. Prvokrat nastopi naš zbor dne 12. novembra pri veselici gg. odvetniških in notarskih uradnikov. Pri dovoljni ustrajnosti je upati, da se društvo do poletnega časa dvigne kvalitativno do iste višine, kot lani o priliki „velikega koncerta“ v „Narodnem domu“ in da bode „velik koncert“, ki se priredi zopet meseca julija prihodnjega leta, preseagal letošnjega kvalitativno, ker bode nastopilo lahko okoli sto pevcev. Seveda bo to mogoče le, če se bodo pevci zavzeli za to idejo z vso vnemo, in če bo ideja našla tudi pri občinstvu iste simpatije, ki jih zasluži po našem nemerodajnem mnenju. Vzlasti apeliramo tukaj na blagohotno podporo drugih slavnihih pevskih društev v Celju in okolici, ki so letos vsako za se tako sijajno pokazala svoje zmožnosti pri javnih nastopih.

Dr. Anton Schwab,

t. č. pevovodja „Celjskega pev. društva“.

— **„Madame Mongodin“**. „Celjsko pevsko društvo“ priredi v nedeljo, dne 5. novembra 1905 svojo prvo letošnjo gledališko predstavo, in sicer moderno francosko burko v treh dejanjih „Madame Mongodin“. Bili so za 15. oktobra napovedani „Legionarji“, vendar je društvo iz raznih ozirov moralo preložiti iste za poznejši čas. Videli in uživali bomo torej enkrat francoski humor, eleganco in lahkoživost. Glavne vloge so v rokah gdč. Mile Sernečeve, gg. Salmiča in Megliča, kar nam jamči popoln uspeh in izredno zabaven večer.

— **V dvorani gostilne „Pri zelenem travniku“** se je vršil dne 29. t. m. shod za splošno in enako volilno pravico; ker je bil shod v marsikaterem oziru zanimiv, prinesemo daljše poročilo prihodnjč.

— **Celjska mestna deklinška šola**, v kateri se stropi podirajo, ima še mnogo drugih napak. Zidovje ni suho in zdaj ko kurijo, kadi se sopuh iz sten, da skoro otrokom sapo zapira. To dela potrebo, da se sobe zračijo, v ta namen pa odprejo okna. Oken pa ne pustijo odpirati, ker pravijo, da se bode les v njih vežil. In tako sedijo otroci v šolskih sobah, kakor v pralnicah. Mestni zdravnik je ob pregledu dogotovljenega šolskega poslopja vse v redu našel in seveda ne bode sam sebe stavil na laž in gonil otroke iz šole, kakor bi moral. Pri deželnem šolskem svetu pa so — „ekspeditivni“ slepci in gluhi. Razun neznosnega sopuha v šolskih sobah se one ne dajo pregreti in otroci zmrzujejo naprej. Ko pa kdo nad stropom gre, vsiplje se pesek s stropa na otroke, da se začnejo od strahu, da jih strop pobije, še bolj tresti kó od mraza. Kake sitnobe delajo slovenskim šolam ob končnem pregledu (kolavdaciji), v celjskem mestu je pa vse prav! Eksceleuca namestnik grof Clary res modro vlada našo deželo, deželni zdravstveni svet ima v svoji sredi za Celje podžupana dr. Jesenka, kateremu je zdaj vse v šoli prav, kakor prej.

— **Vahtareo** je dejstvo, da se narodno gospodarstvo slovenskega naroda krepi in jači in da se tako nemškemu kapitalu na naši zemlji izpodkopavajo tla, popolnoma zmešalo možgane. Čimbolj se trudi, vlačiti našo gospodarsko organizacijo (posojilnice, zadrage itd.) v blato, tem smešnejša je. Zadnjič se je spravila prav nerodno na našo delniško družbo združenih pivovaren. Vprav „ginljivo“ je videti, kakšne skrbi belijo gospodi pri „vahtarci“ „umne“ glave, in baš razočaran si, ko vidiš, da se nahaja ta jeremijada med noticami v rubriki: „Aus Stadt und Land (po naše: „za smeh in kratek čas“).

— **Razbijanje šip** pred sodiščem. Dne 28. t. m. se je vršila proti Verhanu, ki je obdolžen, da je o priliki znanih izgrediv pred „Narodnim domom“ razbil šipo in proti Mikoliču, ki je obdolžen, da je vrgel med razgrajče pred „Nar. domom“ z železom okovan drog. Vsak je bil obsojen na 20 K. Zastopnik Verhanov, dr. Kowatschitsch, je prijavil ničnost, ker je baje na vsak način pomota v osebi, a njegova službena prisega da mu brani, izdati pravega krivca. Kje so nemški junaki?

— **„Rdeči Prapor“** nam hoče prepovedati, da govorimo o javnih zadevah, ker smo se pregrešili, da smo omenili 1. dejstvo, da so trboveljskega Mlakarja odvedli v zapor, in 2. dejstvo, da se je isti prav žaljivo izrazil o trboveljskih delavcih. Priče so tukaj, — in mi smo dejstva konstatirali. „Rdeči Prapor“ pa govori o „impertinentnih noticah“, o „Rošovih revčkih“ itd. Prvikrat in poslednjikrat povemo „R. P.“, da nam, in naj že piše o nas tako ali tako, ne bo vzal poguma, da kritikujemo javne zadeve, kakor si on ne da jemati pravice, da bije po naši narodni organizaciji. Njegovih groženj se baš ne strašimo!

naroda! Saj jih imamo. Govekarjevi „Legionarji“, „Rokovnjači“ itd.

Narod naj se seznanja s svojimi proizvodi. Vidi naj samega sebe, da potem tem lažje ume proizvode drugih narodov. In prav srečno roko je imelo „Celjsko pevsko društvo“ ko je postavilo na repertoar Govekarjeve „Legionarje“. Želeti bi le bilo, da bi sledili „Legionarjem“ „Rokovnjači“. Videli bi tako dvoje najlepših slovenskih predstav, ki so že postale narodova last. Saj se povsod, koder se le goji slovenska dramatika, prav gotovo uprizori ena ali druga imenovanih iger. Pač pa najlepši dokaz, koliko so vredne in kako si jih občinstvo samo želi, je ta, da je ena že doživela svojo petindvajseto predstavo.

Končno še par besed. Nam vsem je znana požrtvovalnost „Celjskega pevskega društva“. Koliko užitka nam je že podalo! In ravno sedaj stojimo zopet na pragu gledališke sezone. Koliko osebnega truda, koliko gmotnih žrtev bo zopet zahtevala. Mi pa zahajamo k prireditvam, gremo v gledališče in niti najmanj nam ne pride na um, da bi trenotek premišljevali, koliko truda stane, predno se spravi kaka igra na oder. Vse to sma-

tramo popolnoma samoobsebi razumljivim. A če bi samo malo pogledali za kulise, bi videli koliko požrtvovalnosti je treba.

Poglejmo ljubljansko gledališče! Povsod podpore, a še komaj izhaja. In naše pevsko društvo? Od nikoder nič! Čudom se je čuditi, da še sploh izhaja. Na prstih se lahko sešteje podporne ude, in pri vsem tem nam podaja toliko. Tu naj si pač vsak posameznik potrka na prsa in stori, kar mu veleva narodna zavest, narodni ponos. Kajti nikakor ne gre, zahtevati od izvršujočih članov, da bi z veseljem in vztrajno žrtvovali najprvo ves svoj prosti čas, in se pri vsem tem še vedno borili z denarnimi kalamitetami. Torej — bodimo vrlim našim močem hvaležni! Pokažimo jim, da nimamo pohvalnih besed samo na jeziku, temuč da tudi dejansko umemo njih trud. In gotovo jim bo najlepše priznanje, ako vidijo, ko se dvigne zagrinjalo, „polno hišo“. In s tem pomoremo tudi „Celjskemu pevskemu društvu“ v denarnem oziru na boljše stališče. Saj dobiček bomo imeli zopet sami. Čimbolj podpiramo naše „Pevsko društvo“, tem trdnjše bo stalo, tem več nam bo podajalo, bodisi že na dramatskem bodisi tudi na glasbenem polju!

L. M.

— **Za četrto porotno zasedanje**, ki se začne meseca novembra, so izžrebani sledeči: Kot glavni porotniki: Jožef Wolf, pos. v Št. Petru v Sav. dolini, Jožef Pikel, v Grižah, Matija Glinšek, pos. v Zgornji Hudinji, Franc Lavrič, usnjarski tovarnar v Konjicah, Martin Hrovat, pos. v Pristovi pri Šmarju, Franc Lobe, hiš. pos. v Slov. Gradcu, Ferd. Staudinger, agent v Celju, Franc di Centa, oskrbnik v Gornjem gradu, Samuel Braun, trgovec v Celju, Florijan Vrečko, pos. v Škofji vasi, Franc Matheis, trgovec v Brežicah, Martin Spann, gostilničar na Planini, Avgust Günther, hiš. pos. v Slov. Gradcu, Franc Škafar, pos. v Gotovljah, Ivan Matjaž, pos. v Novi Štiffi, Egid Zollner, gostilničar v Celju, Jožef Wagner, trgovec v Šmarju, Vinc. Jamnik, pos. v Lehnu pri Slov. Gradcu, Martin Žveplan, pos. v Lašičah, Franc Okorn, pos. v Škofji vasi, Nikola Zdolšek, trgovec v Svetelki, Albert Verdnik, veleposestnik v Št. Miklavžu, Jožef Berdajs, oskrbnik v Rogatcu, Friderik Berdajs, pos. v Višnjivasi, Jožef Pinter, mesar na Planini, Franc Hrovat, pos. v Ravnem pri Dobrini, Bartol. Kosar, mesar v Žalcu, Ivan Verčkovnik, veleposestnik v Zgornjem Podgorju, Alojz Ogrizek, trgovec v Zgornji Kostrivnici, Pavel Strasser, trgovec na Dobrni, Gustav Lachnit, pek v Celju, Franc Kolenc, lesotržec v Ljubnem, Gašpar Treo, agent v Celju, Jožef Antončič, hiš. pos. v Brežicah. Kot nadomestni porotniki: Anton Gregl, kovač v Celju, Jožef Lorber, tovarnar v Žalcu, Mihael Altičbler, lončarski mojster v Celju, Ernst Kveder, kontorist v Celju, Rud. Bayer, agent v Celju, Martin Vrečko, pos. v okolici Vojnik, Rud. Tabor, kroj. mojster v Celju, Avgust Sušnik, posestnik v Lanhofu pri Celju.

— **Dopolnilna volitev za državni zbor** namesto umrlega poslanca Žičkarja se baje ne razpiše, ampak se počaka, da poteče funkcijska doba sedanjemu parlamentu.

— **Klub slovenskih deželnih poslancev** se je sestavil. Načelnik posl. Robič, namestnik posl. dr. Ploj, zapisnikar posl. dr. Hrašovec.

— **Hoče**. V nedeljo, dne 5. novembra 1905 popoldne po večernicah se vrši v Hočah pri Mariboru politično zborovanje v gostilni g. Rojko. Govori tudi g. posl. Robič. Domačini in sosedje, udeležite se polnoštevilo!

— **Umrli je v Gradcu** vseučilišni profesor, član gosposke zbornice, dvorni svetnik dr. Arnold vit. Luschin, katerega imajo slovenski visokošolci kot bivšega rektorja v prav „blagem“ spominu.

— **V Slovenski Bistrici** hočejo sezidati „nemško“ ljudsko šolo. Agentje že lovijo deco slovenskih staršev. Slovenjebistričani, poučujte ljudstvo, naj ne prodaja svojih otrok za judežev denar!

— **Na Dobrni** je pred kratkim ponesrečila 4 letna hčerka Jerneja in Marjete Rebernik. Mati je otroka bojda pustila samega na ognjišču, otrok je prišel preblizu ognja in vnela se mu je obleka. Ko so prihiteli ljudje, bil je otrok že ves opečen in je vsled ran tudi umrl.

— **Vinski sejem na Krškem**. Dne 26. t. m. se je vršil vinski sejem na Krškem. Sejma se je udeležilo v kljub slabemu vremenu veliko število vinorejcev iz Kranjske in nekaj tudi iz Štajerske (iz brežiškega okraja). Vina se je prodalo čez 1200 hl. Kupci so bili večinoma iz Ljubljane, ki so tudi večidel vino pokupili. Sejma se je udeležilo šest slovenskih deželnih poslancev, namreč dr. Dečko, dr. Jurtela, Vošnjak, Kočever, Roš in Roškar. Po zvršenem sejmu so se zbrali poslanci in mnogo rodoljubov, zlasti gg. uradniki, pri banketu v lepih prostorih čitalnice (g. Gregoriča). Vinski sejem se je izvršil z dobrim uspehom, je zadovoljil kupce in prodajalce ter najde gotovo posnemanje v vinorodni Štajerski, na Bizelskem in v Halozah.

— **Brežice**. Razobešanje slov. zastav. Naši gg. poslanci so v dež. zboru vložili interpelacijo radi prepovedi razobešanja slov. zastav na šolskih poslopih. Znano je pa, da so se razni okrajni glavarji predrznili prepovedati razobešanje slov. zastav celó na privatnih poslopih ali da so nemčurkim mestnim zastopom potuho dajali, ko so slov. zastave prepovedali. To je storil famozni okrajni glavar brežiški pl. Vistarini letos o priliki veteranske slavnosti v Brežicah. Ta mož ima tudi sicer že toliko masla na glavi, da naj nikar preveč ne hodi na solnce. Ko bode gradivo zoper njega zbrano, objavimo ga na primerni način pri prihodnji priliki, katero nam ponudi pl. Vistarini. Za sedaj opozorimo naše gg. poslance, da leži pri štajerskem namestništvu motivirana pritožba zaradi prepovedi razobešanja slovenskih zastav o priliki veteranske slavnosti v Brežicah dne 10. septembra 1905. Dolžnost gg. poslancev je, da urgirajo definitivno rešitev tega perečega vprašanja.

— **Umrli so**: v Ptujju gostilničarka Weiss, stara 60 let. — V Slovenjem Gradcu trgovec g. Jože Winkler, star 62 let. — V Celju je umrla gospa Ana Lakič, roj. Wegschaidler, stara 76 let. — V okolici marenberški posestnica Marija Loibner, stara 56 let.

— **Sevnica**. Sevniške Nemce je zadel hud vdarec. Dne 27. t. m. so položili k večnemu počitku občežnanega in spoštovanega S. F. Schalk-a, kateri je bil glavna podpora sevniškemu nemškemu

življu. Mož je prišel v svojih mladih letih iz Gradca v Sevnico, kjer se je seznanil z še živečo sedanjo gospo, takratno vdovo. Vzela sta se, in trgovina jima je prinašala obilen zaslužek. Rajni je bil jako podjeten človek. Bil je vključen in miren. V sredo zvečer 25. t. m. ga je zadela kap pri njegovem vinogradu v Sremiču.

— **Velika Nedelja**. V konkurz je prišel posestnik Ferdinand Goričan.

— **Iz Braslovč**. Na marsikateri šoli je eden izmed glavnih vzrokov slabega šolskega obiskovanja; zlasti po zimi — prevelika oddaljenost posameznih hiš od šole. Otroci ne morejo opoldne domov, da bi se okrepčali s toplo hrano. Če pa ostane otrok v šoli, nima mnogokrat družega kot košček črnega kruha za bbrno kosilce, marsikateri še tega ne. Ko pa pride izmučen iz šole domov, naj se pogosto prestane jediti, in vsled take neprimerne hrane zbolijo in izostane iz šole mnogo otrok. Tudi na duševni razvoj vpliva neredna hranitev pogubonosno. Da se temu v okom pride, ustanovili smo že pred leti šolarsko kuhinjo, ki je pretečeno zimo uspešno delovala. Razposlali smo nabiralno polo za denarne doneske, priporočali otrokom v šoli, naj premožnejši stariši prispevajo v naturalijah, in priredili smo šolsko predstavo, katere čisti donesek se je namenil šolarske kuhinji. Naprava je zdatno napredovala, ljudstvo se zanima za njo in rado prispeva. Krajni šolski svet je naklonil vse šolske globe šolarske kuhinji, preskrbel za njo najpotrebnejšo opravo in prepustil kurivo. Dobrotnikom naprave srčno zahvalil! V novem šolskem poslopij smo dobili lepo prostorno sobo, kjer se kuha in hrana deli. Že lani se je pokazala vrednost naprave, ko so otroci kljub ostru zimi dovolj redno prihajali v šolo, ker so dobivali opoldne toplo in tečno hrano. Kosilo so dobivali vsi revni in pa tisti otroci, katerih stariši so kaj prispevali bodisi v denarjih ali naturalijah, posebno se je oziralo na oddaljene. Od meseca decembra 1904 do konca marca 1905 se je razdelilo 9897 porcij. Letos bomo nadaljevali. Ker je starka zima že prikašljala, se obrača učiteljstvo zopet do vseh milosrčnih ljudi in prijateljev mladine s prošnjo, da blagovolijo tudi letos podpirati in omogočiti prekornostno napravo. Prispevke sprejema šolsko vodstvo. (Op. uređ. Taka moderna naprava naj bi se uvedla po vseh naših šolah, kjer le mogoče!)

— **Iz Orlevasi pri Braslovčah**. Načelnikom orlovaške šole je bil zopet voljen spoštovani g. Franc Vašl iz Topovelj, a šolskemu ogledu na tej šoli imenovan je g. Jožef Plaskan, ki si je svojedobno za ustanovitev te šole pridobil nepozabnih zaslug ter vsled tega padel pri občini v nemilost, da ga ni spoznala sposobnim kot uda krajnega šolskega sveta Orlavas. Smo pač za planke potisnjeni.

— **Iz Dravinjske doline**. Nenavadno začasen zapad snega nas je docela presenetil. Večina nas še ima vso rejo za svinje na polju, katerega pa odeva debela snežna plast. Žalostna slika se nam nudi po gozdih, kjer je napravil sneg ogromno škode. Človeku se milo stori pri tem žalostnem pogledu. — Vina smo pridelali letos malo, toda kapljica je tem izvrstnejša. Kupci so dosedaj še slabo popraševali po njem.

— **Iz Poljčan**. Na tukajšnji pošti je nastavljen uradnik, ki ne razume trohice slovenski. To je menda krivica glede nastavljanja uradnikov, o katerih blebetajo nemški časniki!

— **Dva nova vlaka med Zidanim mostom in Zagrebom**. Z mesecem majem 1906 začneta voziti med Zagrebom in Zidanim mostom dva nova vlaka, tako da bo v enem dnevu mogoče priti iz Ljubljane v Zagreb in nazaj.

— **Notarska služba v Št. Lenartu v Slov. goricah** je razpisana. V razpisu se zahteva popolno znanje slovenskega jezika. Prošnje sprejema celjska notarska zbornica do 12. novembra t. l.

— **Ptujska gora**. „Marburgerca“ štev. 126 z dne 19. oktobra 1905 piše o občinskih volitvah na Ptujski gori gorostasne laži. Napada vse ugledne Slovence. Pravi, da ste dve tretjini novozvoljenega odbora nemčurki. No, no! V novi odbor so voljeni le trije naročniki „Štajerca“, ne, kakor je bilo pomotoma v našem listu poročano, štirje. Pa še ti ga niso vsi plačali. Pošiljajo jim ga zastonj. Vsi drugi odborniki, torej petnajst po številu, so naročeni na slovenske, ne na nemčurske „naprednjaške“ liste „Marburgerčina“ „Fortschrittspartei“ in „Štajerčevi“ „napredni“ volilci so jako slabo zastopani v novem občinskem odboru. Postrežemo lahko „Štajercu“ in „Marburgerci“ z imeni naročnikov „Štajerca“, ki so v občinskem odboru, ako „Štajerc“ sam ne ve, koliko jih ima.

— **Obesil se je pri Veliki Nedelji** usnjar Ferdinand Goričan.

— **Zime**, kakoršna je nastopila letos tako rano, že dolgo ne pomnimo. Enaka je bila leta 1869/70, ki je prišla tudi že teden pred Vsemi Sveti. Tudi takrat je napravila mnogo škode. V Celju pomnijo, da so morali takrat na Vseh Svetih večer gaziti na pokopališče v visokem snegu, da sploh niso mogli zažgati luči in še drugo. „Novice“ pa so poročale spomladi l. 1870.: „Toliko cvetja je letos na jablanah, hruškah in češpljah, da najstareji ljudje ne pomnijo toliko.

Vsaka stara pokveka obilo cvete. Neki gospodar je prorokoval, da bode letos jeseni sadje drevje lomilo, kakor jih je pozimi lomil sneg“. Dal Bog, da bi se isto zgodilo tudi prihodnje leto.

— **Knežaski izgredi pred ljubljanskim deželnim sodiščem**. V Knežaku pri Sv. Petru na Krasu vlada med prebivalci naprednega in konservativnega mišljenja hudo nasprotje. Za 2. sušca t. l. so bile tam razpisane občinske volitve, katere je pa okrajno glavarstvo vsled neke pritožbe zadnji hip ustavilo; šele na dan volitev je dobil župan obvestilo, katero je takoj pribil na občinsko tablo. Konservativni volilci so dolžili župana g. Česnika, da je on povzročil, da so se volitve preložile. Prišlo je do obžalovanja vrednih izgredov, vdrli so v županovo hišo, župana so pred pragom pretepli, skozi okna je letelo kamenje. Pred dnevi se je vršila štiridnevna razprava; sodišče je zaslišalo 52 prič, spoznalo 14 obtožencev krivim hudodelstva javnega nasilstva in jih obsodilo na 3—6 mesecev težke ječe. Zastopništvo obsojencev je prijaviło ničnost.

— **Koroški Slovenci** so vložili protest proti državnozbornski volitvi v celovško-velikovškem okraju. Godile so se velike nepravilnosti. Če se ugoti protestu, ima Grafenauer okoli 30 glasov večine.

— **Številno padanje Nemcev v Avstriji**. Vzlic temu, da se v Avstriji silno germanizuje, pada število Nemcev. Po statistiki od 1890 do 1900 se je prebivalstvo poprečno pomnožilo za 9'20 odstotkov. Toda Nemci so se pomnožili samo za 8'38%, docim so se Poljaki pomnožili za 14'52%, Hrvatje in Srbi za 10'30%, Čehi za 8'82, Malorusi za 8'71. Torej vsi ti so se pomnožili bolj nego Nemci. Edini Slovenci so se pomnožili — samo za 1'37%. No, ako pomislimo, kako se vrši ljudsko štetje pri nas na Štajerskem, Koroškem in Trstu, se ne smemo čuditi temu.

— **Umrli je nagloma najstarejši** (po letih in funkcijski dobi) kranjski deželni poslanec Primož Pakiž. Bil je blag in miroljuben mož.

— **V Ljubljani** se je otvoril dne 28. t. m. novi, v najmodernejšem smislu urejeni hotel „Union“.

— **Znani ruski general Dragomirov** je umrl v noči od 27. na 28. t. m.

— **V Sori pri Medvodah na Kranjskem** so se godile dne 30. t. m. neverjetne reči. „Slov. Narod“ poroča, da se je zgodilo sledeče: Ljubljanski škof je odstavil zakonito inštaliranega župnika Berčeta, kar je zbudilo med prebivalstvom ogorčenje. Omenjenega dne se je zbralo kakih 500 župljanov pred župnijskimi vrati, da, če treba, s silo preprečijo odhod priljubljenega župnika. Prišel je okr. glavar z dvanajstimi orožniki, ki so z bajoneti napadli ljudstvo. Orožniki so prebodli nekega fanta in ga potem, dasi je bil večkrat preboden in težko ranjen, vklenili v verige. Razburjenost je velika.

Društveno gibanje.

— **Učiteljsko društvo za celjski in laški okraj** ima svoje redno zborovanje v navadnih prostorih v Celju dne 5. t. m. ob pol 11. uri popoldne. Mimo običajnih točk je na dnevnem redu predavanje gg. prof. J. Kožuha „O kartografski projekciji“. K prav obilni udeležbi vljudno vabi odbor.

— **Gasilno društvo v Cezanjevih** priredi v nedeljo dne 5. novembra v gostilni g. Ivana Vanpotiča v Ljutomeru tombolo. Začetek ob 6. uri zvečer. K obilni udeležbi vabi odbor.

— **Društvo „Zvezda“ na Dunaju** priredi v nedeljo, 5. novembra t. l. svoj zabavni večer v dvorani „Zum Senator“, Dunaj I., Reichsratsstrasse 19. Na dnevnem redu je predavanje gosp. c. kr. stotnika Fridolina Kavčiča „Dva Slovenca, imenitna profesorja dunajske univerze“. Potem sledi petje, glasba itd. Pri zabavi bode sodeloval g. J. Bervar, konservatorist. Začetek ob 7. zvečer. Prijatelji društva dobro došli!

— **Občni zbor podpornega društva za slovenske visokošolce na Dunaju** bode v torek, 14. novembra t. l. v dvorani „Slovanske Besede“ Dunaj I., Fleischmarkt 16. Začetek ob šestih zvečer. Letos je društvo podpiralo nad sto revnih visokošolcev. Zato je želeli, da društvo pridobi mnogo prijateljev z izdatnimi podporami. Kdor le količkaj more, priteci društvu na pomoč. Darove prejema društveni blagajnik g. dr. Klem. Seshun, dvorni in sodni odvetnik, Dunaj I., Singerstr. 7.

Dopisi.

— **Iz Brežic**. Dežmanove grablje! Kako se učijo nemškutarji slovenščine, se vidi iz oklica tiskarja Avg. Schek-a, ki moleduje c. kr. urade, sl. šolska vodstva, občine, čast. duhovščino in p. n. občinstvo za blagonakl. njenost. Šek je iz Hrvatskega priromal k nam, je prosil koncesije za tiskarno pod imenom Šek, a ker je v Brežicah Šek kaj družega kot Schek, mu je bila prošnja odbita, in šele na zopetno prošnjo (ali pritožbo?) s podpisom „Scek“ mu je bila koncesija podeljena. (Glavarja Jul. pl. Vistarini-ja javna izpoved!)

Kot „Schek“ pod vplivom odišlega notarja Wies-thaler-ja, lekarnarja Schniderschitsch-a in župana Gustelna pride „Sek“ in dobi koncesijo za knjigo-trštvo čez glavo glavarja. (Izvirni izraz g. Vistarini-ja)

Ta Schek je o priliki volitve v okrajni zastop pred 3 leti čutil potrebo ne le brežiške narodnjake, temveč celo okolico (seveda pod pritiskom znane deteljice) provocirati s tiskanim vprašanjem „Ali so Brežice še vaše?“. A danes miho prosi blagohotne naklonjenosti tistih uradov, šolskih vodstev, duhovščine in sl. občinstva, ki jih je ne le pri tej, temveč pri vsaki priliki in nepriliki izzival. Zakaj vraga ne prosi svojih pristašev Sludmarkovcev, katerih podporo v cvenku baje vživa?

Ne rečemo preveč, če pri tej priliki čisto odkrito povemo, da je odpadnik in da pljuje v lastno skledo, kdor ga podpira, tem bolj, ker je tukaj narodni trgovec s knjigami in papirjem, ki ima vse potrebne tiskovine v zalogi, in če katerih ni, jih naroči pri narodnih tiskarnah radovoljno po lastni ceni. Narodnjaki brežiški in okoliški, zapišite si to nad hišna vrata in berite vsak čas, nemškega Scheka oklic pa na prostor, kamor spada! Proklete grablje!

Pragersko. Da je Pragersko zelo prometno torišče, to uvidevajo tujci, a mi domačini jih mirno gledamo, kako se med nami šopirijo in kako jim je vse še premalo prusko. Zato ustanavlja znani Steinklauber prusko šolo začasno v svoji hiši. Že sedaj se ti Germani hvalijo okrog, kako bodo stavili prusko šolo na naše stroške. Že sedaj pravijo, kako smo bedasti, kako nas bodo lahko pregovorili, da bomo sprejeli to nepotrebno prusko šolo v vzdrževanje.

Vprašam vas, ali ste res tako neumni in taki bedaki, kakor vas sodijo naši Nemci, rekše nemčurji, da boste privolili tem privandrancem prusko šolo zidati na vaše stroške in to v osrčju slovenske zemlje?

Ako pomislimo in pogledamo, koliko nemških otrok je na Pragerskem, naštejemo cele štiri, vsi drugi otroci so slovenskih starišev. Ali smo zares tako zabiti, da bomo dali svojo nado, svoje upanje, svoje otroke v ponemčevalnico, da se nam od-tujijo? Ne! Odločno moramo zahtevati, da se za-brani zidanje nove šole na Pragerskem na naše stroške. Imamo na Spod. Polskavi krasno šolo, katero še vso dolgujemo in v kateri se naši otroci dovolj nemški naučijo, ker imamo dobre učiteljske moči in kjer nam ni potreba plačevati šolnine. Kako nas veseli, če srečavamo otroke, ki nas pozdravljajo z lepim slovenskim pozdravom. Sloven-ski starši, premislite dobro, da se ne bodete kesali!

Pragersko. Resna beseda našim voditeljem! Sedaj pridno lovijo otroke sloven-skih staršev za nemško šolo. Železniškim usluž-bencem in delavcem Steinklauberjeve tovarne se preti, da izgube službe, če ne pošljejo svojih otrok v ponemčevalnico. Tudi med Poljanci se pridno agituje — in zdi se mi, ne brez uspeha. — Da je pri nas toliko nezavednosti, toliko nemškutar-rije, da je „Štajerc“ tako razširjen, pač ni čudno. Saj se za ta kraj — mislim posebej cirkovsko župnijo — živa duša ne briga. Pri nas še ni bilo nikdar nobenega političnega, niti poučnega, niti kakega drugega shoda. Kakor da je naše ljudstvo popolnoma zavrženo. Čudim se, da je pri takih razmerah vendar še par mož narodnjakov-pošte-njakov.

Včasih si človek misli: Če se gospodje na Ptuju in v Mariboru nič ne brigajo, naj pa bo, naj pa gre vse k vragn! Spodnja Polskava je nemškutarska, Cirkovce bodo v teku par let. V sredi med obema pa leži Pragersko, nemčursko gnezdo! Seme malomarnosti poganja od Prager-skega že vedno bolj proti Cirkovcam. Skrajni čas je, da naši voditeljski krogi store tukaj svojo narodno dolžnost!

Gospodarstvo.

Upliv napajanja na dožnost.

Napoj živine ima velik upliv na množino in kakovost mleka. Vodenasta hrana mleko sicer pomnoži, zato pa je ono bolj slabo. Slaba, ne-snažna voda znižuje množino mleka, enako tudi voda — preveč mrzla. Ako se voda za napajanje krav po zimi segreje do 20—25° C, upliva to kaj ugodno na mleko. Sploh pa bi voda po zimi za napój ne smela biti pod 10° C gorkote, ker se lahko pojavijo vsled prehlajenja razne bolezni, kakor driska itd. Sicer pa lahko vidimo, kakšno pijačo živina sama bolj poželi. Ako ji prinesemo obojne nakrat, mlačne in mrzle, pila bode po zimi raje mlačno, le ob poletnej vročini izbrala si bode raje bolj hladno vodo. „N. G.“

Da kokoši prav debela jajca nesó.

V mnogih krajih nesejo kokoši tudi po zimi jajca debela po 85 gramov težka, katera imajo večkrat po dva rumenjaka. Da se takšna rodovit-nost doseže, treba kokošim napraviti poseben pridevek k hrani. Ta pa je sledeči: Posušeni gob se raztolče v prah, enako se drobno raztolče tudi tropin od lanenega semena in zadnjič še se

zdrobi v prah suhih želodov. Sedaj se vzame 3 dele prahu od gob, 2 dela od tropin in 2 dela od želodovega prahu. To vse se zmeša v testo, iz katerega se napravijo za grah debele krog-ljice. Teh se kokošim vsak dan nekoliko daje, seveda le kot navržek druge hrani. „N. G.“

Politični pregled.

— V štajerskem deželnem zboru je v seji dne 2. t. m. utemeljeval posl. dr. Jurtela predlog glede podpore za rogaški in šmarski okraj. Predlog se je izročil finančnemu odseku.

— V koroškem deželnem zboru je pred-lagal posl. dr. Pupovac, naj se vlada pozove, da predloži državnemu zboru zakonski načrt o splošni, enaki, direktni in tajni volilni pravici. Predlog je bil od nemškonacionalne večine odklonjen.

— Ustavni odsek tirolskega deželnega zbora je sklenil z vsemi glasovi proti enemu, da uvede direktno volilno pravico. Volilni okraj bo vsaka občina.

— Solnograški deželni zbor je enoglasno sprejel predlog ustavnega odseka, da se vlada pozivlje, naj prepreči razpad(?) Avstrije s tem, da zakonito določi nemški armadni jezik. — Go-spodom se tresejo hlačice pred posledicami splošne volilne pravice.

— Fejervaryjev program obsega tudi splošno, enako in neposredno volilno pravo za vsakega, ki je star 24 let in zna čitati in pisati.

— Na Ruskem vre, kakor bi se pripravljala revolucija. Štrajki se množijo od dne do dne. Vrše se zborovanja, katerih se udeležujejo celo častniki v uniformi, ki sami govore v revolu-cionarnem smislu. Splošno se povdajra, da se bodo revolucionarji izogibali vsemu, kar bi pov-zročilo prelivanje krvi, pač pa se bodo posluževali vseh ustavnih sredstev, da si izvojujejo svobodo.

— Grof Witte je predložil carju seznamek novega kabineta.

— Moskovska mestna oblast je izrazila grofu Witteju željo, naj uredi državne razmere na podlagi dalekosežnih svoboščin.

— Ruska vlada je dovolila svobodo zborovanj. Vsako zborovanje se mora naznaniti 3 dni preje policiji, in pri vsakem zborovanju mora biti navzoč vladni zastopnik.

— V Rusiji štrajka sedaj nad 1.500.000 delavcev. Posledice tega štrajka v gospodarskem oziru bodo večje nego so bile posledice rusko-japonske vojske.

— Ruski ministrski svet je dal na razpo-lago prometnemu ministru knezu Hilkovu tri mi-lijone rubljev, da jih porabi za poboljšanje plač železničarjev. Hilkov upa, da se mu posreči do-seči, da bodo železničarji opustili nadaljno stavko.

— Španski kralj Alfonz pride dne 13. no-vembra na Dunaj. Njemu na čast se bodo vršile raznotere slavnosti.

— Lastniki lekarn v Moskvi so zborovali dne 24. t. m. in sklenili, zapreti vse lekarne, no-benih zdravil ne izdelovati in se pridružiti lekar-narskim pomočnikom v boju za politične reforme in politično svobodo.

— Za reško resolucijo se izjavljajo tudi Hrvati v Ameriki. V Ameriki izhajajoča „Hrvatska zastava“ naglaša, da nima hrv. narod prav no-benega vzroka se navduševati za Avstrijo in Dunaj, ker se je leta 1848. jasno pokazalo, kako hvaležnost izkazuje Avstrija za usluge, ko so jo Hrvatje rešili pogibelji. Zato je popolnoma umestno, ako hrv. politiki skušajo doseči v zvezi z Madjari to, kar se jim ni posrečilo pridobiti v zvezi z Dunajem.

— Grško rumunski spor. V diplomatskih krogih se govori, da se grško-rumunski spor iz-roči mirovnemu sodišču v Haagu. Razsodba tega sodišča bi bila velike važnosti za ureditev makedonskih razmer sploh, ker bi se s tem ne rešilo samo kucovlaško prašanje, ampak bi morala Tur-čija priznati tudi Srbe kakor samostojno narod-nost v Makedoniji ter jih ločiti od carigradskega grškega patrijarhata.

Književnost in umetnost.

— Prešernov spomenik. („Naših Zapiskov“ III. letn. 10. in 11. zvezek. Uredil dr. Ivan Pri-jatelj. Cena 80 vin.) Knjižica obsega: 1. Ivan Cankar: Še en simbol. 2. Oton Zupančič: Vis-à-vis. 3. Dr. Ivan Prijatelj: Prešernov spomenik v Ljub-ljani. 4. Josip Regali: Zajčev Prešeren kot mo-nument. 5. Dr. Ivan Prijatelj: Drama Prešerno-novega duševnega življenja. 6. Etbín Kristan: Krst pri Savici. 7. Albin Prepeluh: Prešeren je ljudski pesnik. 8. Dr. L. Aforizmi. 9. Dr. Ivan Prijatelj: Od uredništva. — Knjiga obsega tudi tri slike Prešernovega spomenika. — Najzanimi-vejša članka knjižice sta baš dr. Prijatelja: Pre-šernov spomenik v Ljubljani, kjer pisatelj na podlagi pogovorov z raznimi umetniki prinaša naravnost uničevalno obsodbo umetniške vred-nosti Zajčevega spomenika, ter istega pisatelja esej: „Drama Prešernovega duševnega življenja“, koji zasluži, da si ga prečita vsak izobražen Slovenec, če hoče Prešerna — razumevati.

— Iz crnoga lista nedavne prošlosti. Od uredništva hrvatskega časopisa „Naše pravice“, izhajajočega v Varaždinu, smo dobili to brošuro, ki je zanimiva na vsako stran, ker nam odkriva sila temne strani iz nedavne preteklosti, izza časa banovanja barona Levina Raucha. Iz brošure zaznajemo, da je bil leta 1872 tajni agent (špicl) madjaronsko-germani-zatorične Rauchove vlade z mesečno plačo 60 gld. oni dr. Josip Frank, ki stoji danes na čelu takozvane stranke „čistih pravašev“. — Cena brošuri 30 vin.

Raznoterosti.

— Rojen na petek. V Parizu je dne 13. t. m. praznoval stoletnico svojega rojstva neki A. Bour-gogne. ki je bil rojen v petek, dne 13. oktobra 1805. S tem je slavljeneč pač ovrgel staro prazno vero, češ, da številka 13 in petek prinašata nesrečo.

— Petje in zdravje. Petje ugodno vpliva na globokost dihanja, razširja s tem dihanje in krepi mišice. S tem, da se v pomnoženi meri menjuje zrak in izloča voda, se povzdiga splošna preosnova; tek in žejja se pomnožita: hemoglo-binska vsebina mrtvih krvnih telesc raste: izdatno gibanje prečne mreže in trebušne stene podpira prebavo. Tudi na razvoj hrklja samega, na nos in na goltanec vpliva petje jako ugodno, sluh se poostri itd. Zveze med petjem in splošnim zdravjem so vsakovrstne, tako, da smatra dr. Barth petje kakor obrambo proti kroničnim pljučnim boleznim, kakor nadomestilo pnevmatičnega zdravilstva, kakor važen činitelj v zdravljenju srčnih bolezni itd.

— Mlekarske zadruge na Ogrskem. Kr. ogrsko poljedelsko ministrstvo obelodanilo je izkaz o delovanju ogrskih mlekarskih zadrug v l. 1904. Iz tega posnemamo, da je oddalo v letu 1904 584 zadrug, ki so imele 55.981 članov. — čez 95 milijonov litrov mleka in okroglo 3 milijone kilo-gramov masla in se je prijelo za to čez deset milijonov kron. To so velikanske številke, ki kažejo uspehe zadrugnega dela. Pripomnimo še, da se je zadnjih pet let količina mleka ozir. masla podvo-jila — denarni prejemki pa so se za več kot 140% zvišali.

— Povabilo. Župnik pride k sosedu, da bi ga za prihodnji dan povabil na kosilo. Ker pa nikogar ne najde doma, zapiše na listek: „Gospod sosed J. J. kakor tudi gospod kapelan sta za jutri k meni povabljeni na kosilo.“ List prilepi na vrata ter gre zopet domov. Gospoda soseda pa nista samo drugi dan, nego tudi prihodnje dni dohajala na kosilo. To se je župniku, ki ju je povabil le na eden dan, čudno zdelo. Zato vpraša tretji dan svoja soseda, kako da mu tako pogo-stoma izkazujeta čast, ko ju je vendar povabil le za enkrat. Gospod sosed pa mu odgovori, da najde vsak dan doma na vratih prilepljen listek: „sta za jutri k meni povabljeni na kosilo.“

— Radovednica v pasti. Viljemina Schultz, žena gostilničarja v Buffalo v državi New York, je imela — kakor marsikatera druga sicer pridna soproga — slabo navado, da je po noči stikala po žepih spečega moža in si vedno prilastila del najdenega denarja. To pa ni ugajalo možu, posebno, ker je vedno tajila, in prišel je na dobro misel: v žep, kamor je dajal denarnico, je skrnil nekega večera tudi past za podgane. Ko je potem Schultzeva v temi zopet preiskovala žepe, jo je zgrabila past in ji stisnila prste. V svoji jezi je dala moža radi telesne poškodbe zapreti in ga je tožila. A sodnik — Salomon je razsodil, da njen mož sme v vsak žep dati past za podgane, da se varuje pred „dolгими prsti“, in je Schultzova oprostil.

Ponos vsake gospo-dinje je dobra kava.

Kathreinerjeva Kneippova sladna kava

se ne bi smela pogrešati več v nobenem gospodinj-stvu, kadar se napravi vsakdanja kavina pijača.

o o o

Zahtevajte le izvirne zavojc z ime-nom „Kathreiner“ in ne kupujte nikoli, kar se odtehuje odprto.

Naprodaj je posestvo

hiša, 2 svinjaka, vrt in drvarnica. — Natančneje se izve pri

M. BEUC-u, Teharje
(532) 3-3 Čret, p. Štore.

Javno priznanje

domačej zavarovalnej zadrugi „CROACIJA“ v Zagrebu, ki je nastalo škodo v Lokvah vestno cenila ter nam pripadajočo vsoto v skupnem znesku po **kron 14.442-33**

v gotovini izplačala. (555) 1

V LOKVAH, dne 16. listopada 1905.

Jakov i Fabijan Pleše v. r. Jakov Pleše v. r. Anton Mrkvička v. r.

Sprejme se

s 1. decembrom ali tudi poprej **prodajalka**

ki zna obenem tudi šivati, v trgovino v večjem trgu. Plača po dogovoru. Kje? pove upravništvo tega lista. (553) 3-1

Št. 40.605
II. 7548 1905.

Razglas.

Naročitev ameriških trt za plačilo iz združenih državnih in deželnih nasadov za nasadno dobo 1905/1906.

Štajerski deželni odbor imel bo za prodati v prihodnji spomladi iz združenih državnih in deželnih nasadov naslednje množine ameriških trt, in sicer:

1. 800.000 ceplencev, večinoma od rumenega šipona, laške graševina, belega burgundca, bele in rudeče žlahtine, zelenčica, rudečega traminca, renke graševine, muškateca, cepljenih na riparijo Portalis, vitis Solonis ali rupestris Montikolo.

2. 700.000 korenjakov od riparije Portalis, vitis Solonisa in rupestris Montikole.

3. Večje število ključev od zgoraj imenovanih treh podlag.

Cena trtam je:

I. 1000 komadov ceplencev 200 kron za imovite posestnike, 140 kron za vse druge.

II. 1000 komadov korenjakov 24 kron za imovite posestnike, 16 kron za vse druge.

III. 1000 komadov ključev 10 kron.

Deželni odbor si pridrži pravico, naročnikom od več kakor na 1000 ceplencev in 3000 korenjakov ali ključev zmanjšati naročeno množino trt, ravnaje se po številu oglašanih naročil.

Naročila na te trte naj se vložijo do 15. novembra t. l. naravnost na deželni odbor v Gradec ali pa skozi občinske urade, pri katerih se dobé v ta nameh narejeni naročilni listi.

Občinski predstojniki morajo izpolnjene naročilne liste odposlati takoj deželnemu odboru v Gradec.

Naročila, ki se vložijo do 15. novembra, se bodo zbirala, in trte potem razdelile razmeroma med vse naročnike, ako jih ne bi bilo toliko, da dobi vsaki naročeno število.

Vse te trte se bodo oddajale le štajerskim posestnikom in morajo tudi oni naročniki, kateri vložijo prošnje naravnost na deželni odbor, doprinesti potrdilo od občinskega predstojništva, da imajo res vinograde v občini.

Cene veljajo na mestu, kjer se bodo trte odkazale, in se mora znesek izplačati pri prevzetju. Ako se trte odpošljejo po železnici, se bo znesek povzel. Stroški za zavitek in dovoz se bodo posebej zaračunali.

Na vsakem naročilu je natanko navesti: 1. ime (tako napisano, da se lahko čita), bivališče in stan naročnika; 2. davčna občina, v kateri se nahaja vinograd, ki ga hoče naročnik obnoviti; 3. vrsta trte (sorta), katero želi; 4. zadnja poštna ali železniška postaja.

Ako bi zaželjena vrsta pošla, bo se ona z drugo enako nadomestila, ako si naročilec tega odločno ne prepove.

Trte se morajo po naročnikih, ako mogoče osebno prevzeti, če se po železnici dopošljejo, pa takoj po sprejemu pogledati.

Pritožbe se morajo vložiti takoj na vodstvo; na poznejše pritožbe se ne bode oziralo.

GRADEC, dne 4. oktobra 1905.

(539) 2-2 Od štaj. deželnega odbora.

Čep, še nov mlin

pripraven tudi za kovačnico, zraven postaje Št. Vid pri Šmarju tik farne cerkve se proda zavoljo smrti. Cena 4.800 kron. polovica lahko ostane vknjižena na hiši. Podrobneje pove ANTON ARČAN, Št. Jurij ob južni železnici, vas Černolica.

Oddaja stavbe

enonadstropnega šolskega poslopja na Polzeli z 2 učnima sobama, eno sobo za učila in konference in dvoje učiteljskih stanovanj vsako z 2 sobama in kuhinjo in s kletmi.

Ustmena zniževalna dražba se bo vršila **13. novembra 1905 ob 10. uri predp. v šoli na Polzeli.** Stavba se bo oddala le enemu glavnemu podjetniku.

Izklicna cena znaša 39387 K 14 v.

Stavbeni operat, sestojč iz stavbenih načrtov, stavbenega dovoljenja, stroškovnika in stavbenih pogojev je v upogled razpoložen v šoli na Polzeli in pri okrajnem šolskem svetu (okrajno glavarstvo) v Celju.

Vsak dražbenik mora pred pričetkom dražbe položiti 3939 K varščine.

Krajni šolski svet na Polzeli
dne 29. oktobra 1905.

(559) 4-1

Načelnik: Franc Turnšek.

(511/a) 104-6

Priloge za valjanje perila (valjarje), - - pralne stroje, stroje za izžemanje, omare za led najboljše konstrukcije daje **tvrdka**

S. Berger
Dunaj, I. Wipplingerstrasse 29.

Ilustrovani ceniki zastoj in poštnine prosto

Zvezna

časopise, knjige, cirkularje, lepake, opomine, vabila, podobice, spovedne listke, razglednice, hranilne in zadržne knjižice, poročna naznanila, molitvenike, mrtvaška naznanila, ter sploh vse v tiskarsko stroko spadajoče stvari. Zvezna knjigovoznica se priporoča velečastiti duhovščini, slavnemu učitelstvu, župnijskim in občinskim uradom, krajnim šolskim svetom, posojilnicam ter cenj. p. n. občinstvu, pisateljem za vezavo vsakovrstnih knjig v priznana trpežni izdeljavi. — Istotako se vežejo zapisniki za posojilnice, hranilnice, občinske, župnijske, v usnje in gradl ter se lahko odpirajo; izdeljuje tudi fascikle za dolžna Posebno se priporoča slavnim bralnim društvom, čitalnicam, šolskim in drugim knjižnicam za vezavo knjižničnih knjig, katera se solidno in trpežno izvršujejo; pri večjih naročilih naenkrat primeren popust. — Vezava priprosti kakor tudi finejših molitvenikov. — Sprejema vsakovrstna galanterijska dela, pripravita kakor tudi najfinejša. — Ker je opremljena z najraznovrstnejšimi in najmodernejšimi stroji, okraski in drugim orodjem, izvršuje vsa dela kar najhitreje in solidno po zmernih cenah. — Vse pošiljatve in naročila je naslavljati le: **Zvezna knjigovoznica v Celju.**

tiskarna

se priporoča velečastiti duhovščini, slavnemu učitelstvu, pisateljem in p. n. občinstvu za vsakovrstno izvrševanje tiska od navadne do najmoderneje oblike. — Ker je bogato založena z najmodernejšimi črkami in okraski ter opremljena z motornim, oziroma električnim obratom, lahko izvršuje največja dela v vsaki množini in v kratkem času okusno in ceno. — V zalogi ima in tiska v več barvah izdelane krasne **diplome**. — Dalje: uradne tiskovine, kuverte, račune, pismene papirje, vizitke, cenike, etikete, bolete, brošurice, Zvezna knjigovoznica se priporoča velečastiti duhovščini, slavnemu učitelstvu, župnijskim in občinskim uradom, krajnim šolskim svetom, posojilnicam ter cenj. p. n. občinstvu, pisateljem za vezavo vsakovrstnih knjig v priznana trpežni izdeljavi. — Istotako se vežejo zapisniki za posojilnice, hranilnice, občinske, župnijske, v usnje in gradl ter se lahko odpirajo; izdeljuje tudi fascikle za dolžna Posebno se priporoča slavnim bralnim društvom, čitalnicam, šolskim in drugim knjižnicam za vezavo knjižničnih knjig, katera se solidno in trpežno izvršujejo; pri večjih naročilih naenkrat primeren popust. — Vezava priprosti kakor tudi finejših molitvenikov. — Sprejema vsakovrstna galanterijska dela, pripravita kakor tudi najfinejša. — Ker je opremljena z najraznovrstnejšimi in najmodernejšimi stroji, okraski in drugim orodjem, izvršuje vsa dela kar najhitreje in solidno po zmernih cenah. — Vse pošiljatve in naročila je naslavljati le: **Zvezna knjigovoznica v Celju.**

v Celju

mlad trgovski pomočnik

in eden **učenec** se takoj sprejmeta pri (556) 3-1

FR. KS. PETKU na Ljubnem v Sav. dol.

Prodajalka

izurjena v špecerijski stroki, katera bi bila prva v veliki špecerijski trgovini, se takoj pod lepo plačo po 40 kron na mesec in vsem oskrbovalstvom t. j. živež in stanovanjem i. dr. sprejme; ponudbe naj se dopošljejo pod številko **500 B. C.**, (560) 3-1 poste restante Celje.

Kdor ima

hrastove deščice
(frize) kakor tudi

ogljje iz mehkega lesa (v vrechah), za prodati, naj naslovi ponudbe:

Nova industrija
za lesne izdelke
v Ljubljani.
(550) 52-1

Tomaževa žlindra

je vsled obile vsebine fosforove kisline najboljše in ob enem najcenejše umetno gnojilo za vinograde in travnike.

Zvezdna znamka

To gnojilo se še sedaj lahko troši površno na **jesensko setev** in se tudi že sedaj lahko za **spomladno setev** na praho troši.

Poučne spise, navodila o uporabi in ponudbe pošilja

P. Majdič, trgovina z železnino 'MERKUR', Celje

zastopnik Tomasovih tovarov z. z o. p. v Berlinu.

(536) 4-4

Loterijske številke.

Trst, dne 28. oktobra 1905: 45, 84, 43, 13, 44.
Linc. " " " " 43, 25, 29, 88, 89.

Dobra gostilna pri 'APATU' Velenje

se takoj odda na račun.
Potrebno je da se kavejja položi; visokost po dogovoru.

In zopet gre glas po deželi

da se sloveče testenine iz novo-
zgrajene tovarne testenin
Žnidaršič & Valenčič iz Ilirske
Bistrice dobe v vseh boljših
prodajalnicah jestvin po mestih
in po deželi.

Dve zidani hiši

v Novicerkvi pri Celju, z opeko kriti, prva enonadstropna, druga pritlična, obe v dobrem stanu **proda županstvo** istotam. Pri vsaki je vrt za zelenjavo.

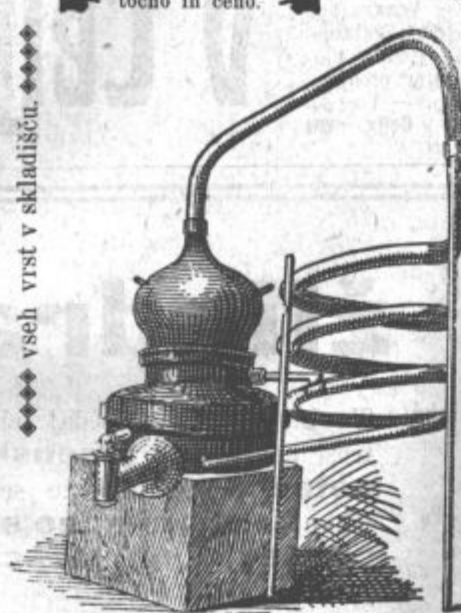
Lončarija se takoj prodaja ali da v najem.

Četrť ure od trga, na lepem polju se takoj prodaja ali v da najem zaradi preselitve v drugi kraj. — Obstoji lončarija z dvema njivama, vrtom in sadonosnikom; tik je delavnica, kjer se koplje glina, lahko se tudi porabi za opekarijo. Cena je 3000 K (1500 gld.); takoj je izplačati 1100 K (550 gld.) drugo lahko ostane vknjiženo. Kje (549) pove upravništvo „Domovine“ v Celju. 3—2

Zacinjenje in popravila vsake vrste točno in ceno.

Kotli za pranje in kuhanje žganja

♦♦♦♦ vseh vrst v skladišču. ♦♦♦♦

Demetrij Glumac, kotlar
Celje, Graška cesta šte. 28

se priporoča p. n. naročnikom za vsa v njegovo stroko spadajoča dela kakor za vsakovrstno montiranje parnih kotlov, za parne stroje v barvarijah, belilnicah, kožarnah, tovarnah za sveče in magarin itd., paro- in vodovode v bakru in železu.

Kemična pralnica oblek

H. Volk Šoštanj.

Vsled bližajočega zimskega časa, bo treba odložiti poletne obleke, v katere se je nabralo neštevilno prahu, madežev in različnih bolezenskih kali (bacil), in vsled tega se obleka lahko čez zimo pokvari in zaplesni, tako da za drugo leto sploh več za rabo ni.

Ravnatoko je morda zimsko obleko, katera je zamazana in morda celo zaduhlo smrdi, da je človeku ostudna, tudi potrebno popolnoma očistiti, kar je pa le mogoče, če se popolnoma opere. Priporočam se za takšno pranje raznovrstnih oblek za gospode in gospe, raznih kožuhovin itd., zagotavljam solidno delo, katero se točno v teku tedna zgotovi, kar mi je mogoče izvršiti brez strahu konkurence, ker imam najnovejše stroje na parno in električno silo.

Pojasnila na zunaj pismeno in pri gospodih zastopnikih: Ljutomer: pri gosp. Srečku Vršič, trgovec; Št. Jurij ob juž. žel.: pri g. Janezu Guzej, kmetijsko društvo. Celje: pri gospodu

Josip Hočevarju, krojaču

Kolodvorska ulica. (510) 7—6

Kupujte narodni kolek!

Pristnega Ljutomerčana

letnik 1902, 1904 in 1905, pridelek iz lastnih vinogradov, ponuja v sodih od 56 l naprej po zelo ugodnih cenah
Ivan Kočevar, posestnik
v Središču, (Polstrau).

Trgovski pomočnik

vojaščine prost, mešane stroke, želi službe. (554) Naslov pove uredništvo „Domovine“ 2—1

Vinska dražba.

V Leskovcu pri Ptujju se bode 8. novembra okoli 50 polovnjakov vinskega mošta prodavalo po pogodbi tudi s posodo. Tudi staro vino je na razpolago. Začetek ob 10. uri predp.

Blagajnice varne pred ognjem in vlomom

prodaja v vseh velikostih najboljšo izdelane firma, ki obstoji že nad 30 let

S. Berger
Dunaj, I. Wipplingerstrasse 29.

Vzorci so v rabi in se lahko ogledajo v „Zvezi slov. posojilnic“ v Celju in pri mnogih drugih posojilnicah in hranilnicah v vseh slovenskih pokrajinah.

H L O D I

Nova tovarna za lesne izdelke v Ljubljani kupuje skozi celo leto proti gotovini sledeče hlode na **kubični čevelj** franko državni kolodvor Ljubljana:

	vrsta I.	II.
Smrekove, jelkove in borove od 24 cm naprej, dolgosti 4, 5, 6, 7 in 8 metrov	K — 54	— 52
Bukove od 26 cm debelosti naprej, dolgosti m 2'20 in m 4'40	— 48	— 44
Hrastove od 28 cm debelosti naprej, dolgosti od 2 m naprej	— 1	— 80

Ponudbe se sprejmejo za vsakršno število in je iste nasloviti na

tovarno za lesne izdelke
cesta na Rudolfovo železnico št. 47. Pisarna: Šelenburgove ulice št. 6.

Original SINGER Nähmaschinen

Man beachte die Fabrikmarke.

Singerjevi šivalni stroji

Singer Co. Nähmaschinen Act. Ges.

Vsak šivalni stroj ima varstveno znamko.

Najprimernejša darila za godove, birmo itd. so

za domačo porabo in obrtne svrhe vsake vrste.

Velika trpežnost in vzorna konstrukcija usposobljajo stroje do najvišje tvornosti ter so vsakomur v uporabo.

Brezplačni pouk v šivanju in vseh načinih modernega in umetnega vezanja

Singerjevi šivalni stroji so na največjih svetovnih razstavah odlikovani z največjimi priznanji.

Singer Co. delniška družba šivalnih strojev
CELJE, Kolodvorska ulica šte. 8. (152) — 61